

Scénář 1. den (Představení Srdíčka)

- A: ¡Nazdár děti. Vítejte na táboře.
- A: No vy jste ale během toho roku vyrostly! ...
To já zas tolik nerostu. Nepřipadá vám, že
jsem furt stejná? Stejný vlasy, stejnej svetr
(... ten svetr je trochu staromódní).
- A: No to je jedno. Tak ... jaká byla cesta?
Byla sranda v autobuse? ... ¡To je prima.
- A: Vy už se určitě těšíte na dědu, abyste se ho
zeptali, jaká byla cesta, ... ALE děda je furt
na cestě.
- A: ¡No ale já nemůžu být tady na tomto pódiu
sama. Potřebovala bych NĚKOGO, ale
¡koho. Jaký by měl být ten, kdo si tu se mnou
bude povídat BĚHEM TOHOTO
VÝTEČNÉHO TOLKŠOU. Poradte, děcka.
Má být suchar nebo srdečný? ...
Máte pravdu, srdečný bude lepší.
Má být citový nebo bezcitný? ...
(Ne ne ne) citový bude lepší.
Má to být kluk nebo holka? ...
Kluci, máte pravdu. (otočí hlavu)
Holky, máte pravdu. No, to je jedno, tak dál.
Co myslíte, měl by to být takový srdcař jako
děda, který jde do všeho naplno,
z celého srdce, nebo víc vyklidněnej,
takovej SERIÓZNÍ.
- S: ¡Co se to tu děje. ¡Mně z vás zvoní v uších.
¡Co to tu probíráte. ¡Srdce ¡Srdcař.
Co jako?
- A: Kdo jsi?
- S: Tak tipni si:
a) mozek,
b) plíce (vidíte: pravá plíce, levá plíce),
c) srdce.
- A: Cé, cé, cé, cé, cé je správně!
- S: ¡Bingo. Ano, jsem srdce. Anno!
- A: Tak to jdeš jako na zavalanou. Počkej, co
jsme to říkali: Srdečný: jsi srdečný?
- S: Holčičko, já jsem srdce, ale vidím, že ty
nejsi mozek. Řeknu ti tajemství: SRDCE
JE SRDEČNÉ!
- A: No dobře. Tak jsi kluk nebo holka?
- S: Co myslíte děti, TO srdce je ... TEN kluk,
nebo TA holka.
- A: Určitě holka.
- S: Tu-du-du-dú ↓. Chyba! ... Je srdce holky;
... je srdce kluka, ... ale srdce není ani
kluk, ani holka. TO srdce je rodu
STŘEDNÍHO, protože je U-PRO-STŘED
těla.
- A: (nadšeně) Jé, to je dobrý. ¡Další otázku
dokážu zodpovědět sama. Citový nebo
bezcitný, ... (opraví se) teda citovÉ nebo
bezcitnÉ. Odpověď je: CITOVÉ!
- S: Hmm, mozeček začíná fungovat.
- A: A poslední, o čem jsme se bavili: ¿Jsi takovej
srdcař jako děda, kterej jde do všeho naplno,
z celého srdce, nebo jsi víc vyklidněnej,
takovej SERIÓZNÍ.
- S: ♡ ... představ si, že bych se uklidnilo ♡
(zpomalit), dalo bych si šlofíka, ♡
(přechází v chrápání) ... ¡jenom na půl
hodky ... (pomalu) by ti přestalo bít srdce.
- A: Né né né né, to né. Nezastavuj se,
nezastavuj se. Je to jasný, jsi srdcař jako
děda, pořád jedeš, mladý nebo starý, srdce
bije ve dne v noci ♡!!!.
- S: Tak je to.
- A: Tak to jsi parťák, kterého jsme hledali!
Dokonalý! ... ¿Máš ale i nějaké nedostatky?
- S: Něco by se našlo.
- A: Řekni, co?
- S: „Co na srdci, to na jazyku.“
- A: Jejda jejda. V dnešní době.
Takže ty vždycky říkáš, co si myslíš.
- S: Přesně tak. Od srdce řeknu, co si myslím.
- A: ¿A ještě nějakou vlastnost máš.
- S: Beru si věci hodně k srdci. Všechno dost
prožívám.
- A: Tak to jsi holka.
- S: Ehm ehm (?!?)
- A: No, no, chtěla jsem říct, že když všechno tak
prožíváš, tak že to je SRDCERVOUCÍ.
- S: Co?
- A: (pomalu, nejistě) Srdcervoucí ...
- S: (pomalu, důrazně) To slovo už nechci nikdy
slyšet!
- A: No dobře, dobře, tak to jsem ráda, že jsme se
seznámili. Že se děti seznámily s tebou. Že ty
ses seznámilo s dětmi. ... Budeš tu s námi
celý týden?
- S: ♡ (přikyvuje)
- A: To ráda slyším ... a děti taky! (počkat na reakci)
- S: ♡ (přikyvuje)
- A: Ten zvuk mi připomíná dědu a jeho tank.
- S: ♡ Drrrn (přejde z tlukotu srdce do zvuku motoru)
- A: Co dodat. Na shledanou zítra!
- S: Drrrn D-d-d-d-d-d Drrrn
- A: Tak už pojď!
- S: ... D-r-r-r-n!

Scénář 2. den (Tlama tlamovitá aneb Nepřidáš se k většině, když páchá zlo)

A: ¡Čau děcka. Jak se vede první den? Co vedoucí? Jsou tu všichni? Slyšela jsem, že při hře „Kdo chybí?“ Judejky na levelech zapoměly, že je s nima Dáda a ona přitom byla taky pod plachtou.

A: To já jsem byla pod plachtou celou dobu a nikoho ani nenapadlo mě hledat. Víte, jak jsem se tam bála? Občas se tam někdo objevil a pak zase zmizel. Byla jsem tak ochromená, že jsem nebyla schopna vydat ani hlásku.

A: A víte, kdo tu teď chybí? ... Nebojte, děda URČITĚ tento týden dorazí!

O: Uuu uuu uuu

A: Já opice, tak to tu ještě nebylo. Vypadá jako šimpanz, ale řve jako pavíán.

O: uuu aaa uuu

A: A jak se vůbec jmenuješ?

O: AAA Uuuu Aaaa

A: (zasekaně) Jo... ahaa. To bylo lepší už to srdce.

S: Slyším srdce??

A: Díky srdíčko. (pro sebe, odkašlat) To je taky teda tlama. ... Konečně. Tys mě zachránilo! Ale když se tak na tebe dívám, ... nejsi příbuzná...

S: É ... příbuzné!

A: (otráveně) Příbuzné s tou opičkou?

S: ... Jak tě to napadlo?

A: Slyšelo jsi už někdy o zrcadle?

S: (velmi vážně) Kam tím jako míříš?

A: Určitě nejsem první, kdo si to pomyslel.

S: Víم moc dobře, co se o mně povídá, ale TY jsi rozhodně první, kdo mi to říká do očí.

A: (rozverně, posměšně) Co oči nevidí, to srdce nebolí.

S: Tak tohle je teprve SRDCERVOUCÍ.

(rychle)

A: No tak, vždyť to je jen sranda. O co jde, tohle děláme ve třídě furt.

S: A komu to děláte? To se smějete sobě navzájem?

A: To ne, je tam jedna holka...

S: A tobě to nepřijde špatný?

A: To jo. Ale bojím se, že kdybych se neposmívala s nimi, tak by se pak posmívali i mně.

S: To, že nejsem mozek, neznamená, že nevím, jakou mám vykulenou bradu. Smějou se mi kvůli tomu už od malička.

A: Nojó, to mi nedošlo.

S: Pořád poslouchám vtipný přezdívky: bradáč, tlama tlamovitá, rudá vopice. Já se tomu ale nedokážu smát. Dokážeš si představit, jak se cejtím?

A: A jo vlastně, tak promiň.

S:

A: A nikdy se už nechci přidat k ostatním, když se někomu posmívají. Stejně tak, jako bych se nepřidala k Izacharům, když jim Kristián hodil klacek a oni se za ním všichni rozeběhli. Aport!

S: To zní rozumně... Tak to doufám, že se taky příště nepřidáš ke Gádům, když budou nosit vodu nejen kšiltovkama a holínkama, ale taky pusama. Fuj.

A: Nojo, ale já jim chtěla ukázat, že mít velkou pusou je někdy docela užitečné, AAA (otevře pusou).

S: To jsem rádo, že si takhle všichni něco odnášíme.

A: Že nemáme být jako Gádi a Izachaři.

S: Anno, co jsme si říkali !!!

A: No joo ... (povzdech) Jako kdybych slyšela dědu. ...

S: Drrrn D-d-d-d-d-d Drrrn

A: Tak zase zítra. Čauuu

Scénář 3. den (Plán pro každého aneb řeznice či fotbalistka)

A: ¡Nazdárek párek!

S: Co to zkoušíš?

A: Toť pozdrav řezníků a řezniček, ale teda hlavně uzenářů.

S: Proč začínáš takovým morbidním tématem, když přece všichni vědí, že srdce je sval, čili vlastně kus masa.

A: Ale srdíčko, uklidni se, do párků se stejně moc masa nedává.

S: Proč se o tomhle bavíme.

A: Děda říkal, že na trhu práce chybí 5000 řezníků a řeznic, tak mi přišlo, že bych se mohla přihlásit na učňák na obor řezník-uzenář.

S: No a nenapadá tě nějaká jiná možnost.

A: Jasně, mohla bych jít na střední průmyslovou školu na obor technologie zpracování masa. To je i s maturitou. Ale to bych se musela moooc učit.

S: Aničko, technologie zpracování masa s maturitou, to je řezničina s maturitou. A řezníci jsou lidi, kteří rvou srdce z mrtvých těl kraviček a prasátek.

A: Ale ty z toho naděláš, srdce jsou jen do polívky a do párků.

S: Andulo, řekni mi laskavě jeden skutečněj důvod, proč se hlásiš na tento bestiální obor.

A: Řízek.

S: To je jediný důvod? Nemáš jich víc?

A: Dva řízky!

S: A nenapadá tě úplně jiný obor.

A: Ještě bych mohla být profesionální fotbalistka, ale na to asi nemám.

S: Skvělý nápad! To dáš! Seš přece borka!

A: Já vim. ... Ale kdybych dělala řeznici a měla moc práce a musela bych si ji nosit domů, tak jak to dělaj dospělí, to bych si vlastně nosila domů řízky.

S: Fotbal, fotbal, fotbal, drž se holka fotbalu.

A: Když jsem se dneska koukala na trénink těch fotbalistů, co pořád zdržujou v jídelně, tak to byla docela sranda.

S: Proč sranda?

A: Furt tam běhali, nohy mě teda bolely za ně. Jednou jim uletěl míč a já jim ho koplá

nazpátek a trefila jsem se rovnou do branky. Góóó! Zapůsobila jsem na ně tak, že mě pozvali na trénink.

S: A to je výborný začátek tvé fotbalové kariéry!

A: Fotbal je ale docela tvrdá hra, je to často maso.

S: Néé. Žádný maso, jenom spousta peněz!

A: A za ně bych si mohla koupit spoustu řízků.

S: Mohla by ses v nich rovnou koupat.

A: No to jo. Ale nevím, v jakým klubu bych hrála.

S: No třeba ... FC Barcelona.

A: KFC, to jsou kuřecí křidýlka. Ale já mám stejně nejradši ty řízky.

S: Tak v tom případě bude lepší Real Madrid, ten je stejně nejlepší na světě.

A: Stejně jak já.

S: Podívej se v televizi třeba na El Clásico, to je z definice nejprestižnější utkání v CELÉM ŠPANĚLSKU. Tam hraje i ten tvůj Real Madrid.

A: Z definice? To máš z wikipedie?

S: ... Jo, stejně jako páni levelisti dneska tu řeckou abecedu.

A: No, vlastně, já jsem se zapomněla zeptat, jak se vám, děti, líbily levely?

S: Můžu ze srdce říct, že už nic nebudu přelejzat, ani podlejzat.

A: Tak to jsme dva. ... Buenas Noches, párci.

S: A co se takhle rozloučit nějakou fotbalovou písni?

A: Tak jo, tak si všichni zazpíváme.

Kdo, kde a s kým? (fotbal)

Gól, míč to je rým (fotbal)

Už jde hostů tým (fotbal)

My víme, co s tím!

Olé, olé, olé, olé, vyhraje, vyhraje

Olé, olé, olé, olé, vyhraje, vyhraje

Zaber, zaber, běž do toho po hlavě a zaber!

Scénář 4. den (140 řízků a řeznický Nohavica)

D: ¡Ahoj děti, tak jsem tu! To byla dálka. To byla cesta, jsem z ní vyklepanej jak řízek.
¿Ale koukám, že vy už jste tady.

S: Jaký byl výlet děti?... To to ale letí, když nepočítáme den příjezdu, tak tu už máme 3. den.

D: Cože? Už 3. den? A kde je první a druhý ... A co jsi vůbec zač?

S: Bych se mohlo ptát na to samé.

D: ¡No děti povězte, kdo jsem. ...

S: Děda? No můj určitě ne. Můj už je dávno v páрку.

D: (smutně) Tak to se omlouvám, možná jsem ho tehdy snědl. ... Ale jak se vůbec jmenujete?

S: Já jsem Srdce. (Ale ne to Dádino, to totiž Judejky na výletě propíchny pilníkem.)

D: Těší mě... Takže děti dneska byly na výletě? Jste utahaní výletníci, výletnice a výletčata? ...

S: No já vůbec. Nemám totiž nožičky. Takže jsem se nechalo celou cestu nést v hrudníčku.

D: V hrudníčku?

S: No to je takový batůžek pro srdíčka.

D: Aha... A kde je vůbec Anička?

S: To nevím. Děti zavoláme Aničku? ...

A: (utahaně) Čau děti.

S: Jak sis užila výlet, Aničko?

A: No moc ne, celou dobu jsem byla pozadu za oddílem a kvůli tomu na mě nezbyla žádná odměna.

D: A proč jsi nešla společně s oddílem?

S: Je důležité táhnout za jeden provaz.

A: Víš oni mě hrozně tlačily bačkůrky.

S: (vyjeveně) Bačkůrky??

D: Chceš mi říct, že jsi jako celý výlet šla v bačkůrkách?

A: Nechme už bačkůrky bačkůrkama. Já mám teď hroznej hlad. Celej den jsem nic nejedla.

S: A co ten balíček s obědem?

A: No já měla ráno hlad. A to i po tom, co jsem snědla úplně všechny čokoládové lupínky.

D: Takže jsi balíček vyjedla hned po snídani?

A: Při snídani. Řízek namáčený ve zbylém mlíku z lupínků.

S: To je mi blivajz.

D: No za války jsme jedli všechno, ale tohle fakt ne.

S: Počkej, počkej. Kde jsi vůbec vzala řízek?

A: ŘízkY. V kuchyni. Včera k druhé večeři jsem jich měla jen pár ... přesněji 139. A jeden jsem si nechala na další den.

D: Aničko, ty si opravdu všem snědla řízky? A oni kvůli tobě měli jen housku se šunkou a se sýrem od snídaně?

A: No, chtěla jsem to vzdát, ale člověk má ve věcech vytrvat, tak jsem se překonala a všechny snědla.

S: (má otevřenou pusou v údivu a strachu)

D: Raději se k tomu nebudu vyjadřovat.

S: Ano prosím. Slyšelo jsem, že se Gádi ztratili a potom soutěžili, kdo dočůrá ze skály nejdál.

D: Jojo, páni kluci.

S: Takže výlet byl užitej.

A: No Ašerky si prý nejvíce užily cestu ZPÁTEČNÍ.

S: Ale zato Šimeonkám bylo do zpěvu.

A: No já jsem je zaslechla zpívat, ale nerozumněla jsem každému slovu, tak jsem si mezery doplnila.

S: Chceš nám to zazpívat?

A: No ... ona je to dost pitomá písnička... tak já jsem ji radši naučila dědu.

D: (t-tddd 3x)

Když jsem byl malý říkali mi naši:

Dobře se uč a jez chytrou kaši.

Až jednou vyrosteš budeš doktorem práv.

Takový doktor sedí pěkně v suchu.

Láduje se řízky a škrábe se v uchu.

Já jim ale na to řekla Chci být řeznicí krav.

Já chci, prase porazit, řízek naklepat, krkovička, svíčková, stejky, paneka, klobásy, párky, sádlo, uzenka.

Já chci, prase porazit, řízek naklepat, krkovička, svíčková, stejky, paneka.

Od rána po celý den zpívat si jen.

Zpívat si:

Pam pam padam pam padá dam

Pam pam padam pam padá dam

Pam pa da da dam pa da da da-ám

Scénář 5. den (Pravda vyjde najevo aneb vytlemená blondýna)

D: Nazdarek párek, děcka. Ten pozdrav se mi líbí. Nazdarek párek. Nazdarek párek.

D: Tak koukám, že tu nikdo není. Aspoň se dneska dostanu pořádně ke slovu a můžu někoho pořádně pochválit.

D: Tak například Ašerky přišly na to, jak dostat bombu z nebezpečného území. Jako jediný oddíl na to přišly úplně sami.

D: Udělali jste si krásné náramky a to i kluci – Benjamíni, Gádi, Izachari pracovali samostatně, trpělivě a pečlivě. Jó, páni kluci!

D: Byla dobrá večere, děkujeme kuchařkám. To bylo přídavků. Všiml jsem si, že Sára a Jana jsou pořádný žroutky, skoro jako Anička. Jé, ahoj Aničko.

A: Mně je blbě.

D: Už lituješ těch 140 řízků?

A: Ále, prosimtě, řízek ti neublíží. Řízek je nejlepší přítel člověka. A to ani není čtyřnohý.

D: ě Co tě v tom případě skolilo?

A: No ten hrozně těžkej level. Museli jsme tahat do kopce obří balvan. A když jsme byli nahoře, tak se skutálel dolů a furt znovu a znovu. To je šikana!

D: ě Aničko, možná si zapoměla, že jsem tam byl taky. Moc sis to užívala, nechala jsi všechny ostatní z oddílu tahat kámen a sama si postávala kolem ... a pokukovala po Izacharech.

A: (natahuje) Ale o tom to není. To ta včerejší soutěž s jezením dounatů. To bylo děsný!

D: No tak jednou si něco nevyhrála.

A: Poprvé v životě jsem se cítila totálně pokořená!

D: Aničko, vždyť to není poprvé, co jsi prohrála.

A: Ale ne v jídle!

D: A co se tam teda stalo?

A: Byla tam nějaká vytlemená blondýna, s malinkou pusinkou a celej dounat si do ní narvala.

D: Aničko, vidím, že se cítíš ohrožená.

A: Porazila všechny kluky a já se svojí pusou (otevře pusou) AAAAA ... jsem stačila sníst sotva půlku.

D: To je fakt. Ty, takovej jedlík a skolí tě půlka donatu?

A: Co? Jedlík? Já? Jedlík je slovo pro amatéry ... já jsem profesionální žrout.

D: 140 řízků je důkazem. Ale prohra se smířením je vždycky lepší než výhra s nepřátelstvím.

A: Když už mluvíš o nepřátelství, tak jsem se na levelech naučila, že nejlepší způsob, jak se zbavit nepřítele je nabodnout ho na kůl.

D: Aničko, nemyslím si, že to byla pointa toho levelu.

A: Ahhh. Vyškrábat voči. ... Žádná konkurence.

D: ě Aničko!

A: No jo, omlouvám se, je mi to líto. Já prostě chci být ultimátní žrout.

D: (pateticky) Pro mě vždycky budeš ta největší žroutka na světě.

A: Díky, dědo.

D: No a co třeba workshopy? Na čem si byla?

A: Zkusila jsem atletiku. Ale to mi tolik nešlo, jelikož jsem stále trávila těch 140 řízků, takže jsem si ani neviděla na nohy.

D: To já, když jsem kdysi začínal s atletikou, tak jsem musel začít používat svaly, o kterých jsem ani nevěděl, že je mám.

A: Já jsem třeba taky do včerejška nevěděla, že mám tak namakanej žaludeční sval.

D: Jó jo, to jsou vnitřnosti.

D: A teď pozor. Děti poslouchajte, je to důležitý. Jak už jsem vysvětloval Anetce před workshopem zdravovědy: Myjte si ruce, jinak všichni uvidí vaši snídani.

A: Vaše snídaneť opět s námi. ... No fuj!

D: Myjte si ruce a mějte se dobře.

A: A nechte si tu svou snídani prosím vás.

D: Zítřka možná i se srdíčkem, ale určitě s plnými žaludky.

A: Těpic.

D: Pic.

Scénář 6. den (Fotbalisti)

D: Čau děcka. Dobře, že jsem přišel včas, budu mít zase chvíli si s vámi popovídat bez ostatních. Jak jsem přijel později, tak jste mi moc chyběli ... a teď si to vynahradíme. Takže, nejdřív opravím, co jsem před tím řekl špatně. Říkal jsem, že Sára s Janou jsou žroucky, ale spletl jsem si jména. Nebyla to Sára, ale Ráchel.

D: Slyšel jsem, že se tu říkalo, že Real Madrid je nejlepší FC na světě, ale poznal jsem lepší klub.

D: Když sem jel za vámi, tak jsem jel přes Liberec a tam jsem poznal jednoho týpka. Fotbalista a v šedesáti pořád chytá. Srdcař. Čechoslovák. Peter Sulo a jeho Sokol Doubí. Je to člověk, kterej ten klub táhne. Takže sorry real, nejlepší je Sokol Doubí. Věděli jste, že tento rok slavili 100 let od založení klubu? To znamená, že to je nejstarší liberecký fotbalový klub na světě. Představte si ty dělníky někdy před sto lety, kteří přišli z továrny a do noci trénovali fotbal. A i o pauze na svačinu trénovali s mičudou? Trochu jsem se rozpovídal, ale už se blíží děvče a TO.

A: Nazdárek párek. Děcka.

D: Bud' zdráva, klobása!

S: Co prosím?

A: Hele nehádejte se, víte co jsem zjistila?... Že tu byla kontrola z hygieny a když viděla pokoje holek z Lévi, tak ani nepotřebovala vidět ty ostatní.

D: Holky čistotný, vymydlený.

S:

D: No ale tak to máme štěstí, že první nebyly chatky kluků ... a nebo pokoj Judejek.

A: Přesně, nebo ten můj. ... No, a jak jste se měly celý den? A co ty dědo?

D: Dobrý dobrý, jsem jen strašně zpconej a do toho trochu zmoklej z toho deště.

A: No já jsem spíš zmokla na levelech.

S: Myslíš ten level, kde Matěj polejval vodou bezbranné Benjamíny??

D: ěNo jak polil ty, kdo nechtěli být polití – místo těch, kdo chtěli být. ěNo a proto strejda Petr vypadal jak počůranej.

A: Je to tak. Matěj je zloduch a levej jak levelista. Naschvál mě skřípl pod mostem a já tam byla, dokavád' mě odpoledne nevyplavil déšť zpátky do tábora. Málem jsem se tam utopila.

D: ěAle vždyť ti Matěj říkal, ať se neopaluješ na tom kameni, co je PŘÍMO pod mostem!

A: Nic takovýho jsem opravdu neslyšela.

S: Jo místo chytání bronzu ... jsi schytala most. ... No a slyšela jsi o té soutěži o nejmokřejší oddíl? První místo vyhrává ... (**famfáry**) oddíl Isachar. Jsou to bojovníci proti lesním požárům. Elita hasičů.

D: Evidentně nepochopili, že cílem levelu bylo nesplést se a zůstat suchý, takže jim pak ten padací most nebyl k ničemu, když už byli mokrý.

S: A NEBO soutěž o nejvíce obětavého člena oddílu. To třeba EMILY Z JUDY ani neváhala a šla zachránit ostatní před ledovou sprchou.

D: No a co level s těma letopočtama, to bylo celý nějaký divný. ěChyběla blokáda Leningradu, kapitulace 6. armády generála Pauluse u Stalingradu, bitva u Kurska. Co nadělám. Jak se dařilo tobě v letopočtech, Aničko?

A: Tyjo děti, já si myslela, že už se fakt nedostanu ke slovu. Ale na tom levelu jsem se opravdu snažila. Ze školy si teda vůbec nic nepamatuju, ale šlo to docela dobře odvodit. ... Jako je úplně jasný, že upálení toho Husa bylo dávno před založením youtubu, jinak by z toho udělali nažhavenej livestream.

D: Aničko, koukám, že jsi zaseknutá v minulosti. ... Někáký youtuby, to už dneska nikoho nezajímá, teď přece jede tedlenten ĚikĚok.

A: Je to Tik Tok dědo, žádněj tik ěok, žádněj tik ěak... Já jsem náhodou zkoušela natočit na Tiktok nějaký video, ale ty písničky už mám dávno ohraný.

D: No tak dáme nějakou, která by se líbila tady pánům fotbalistům.

A: No třeba tu, co už známe:

D: To bude nejjednodušší.

A: Dědo rozjed' to.

D:

Kdo, kde a s kým? (fotbal)

Gól, míč to je rým (fotbal)

Už jde hostů tým (fotbal)

My víme, co s tím!

Olé, olé, olé, olé, vyhrájeme, vyhrájeme

Olé, olé, olé, olé, vyhrájeme, vyhrájeme

Zaber, zaber, běž do toho po hlavě a zaber!

Scénář 7. den (Srdíčko je na vyžádání romantické)

A: vuíííííííííííííí

D: Ančo, co ti lítá hlavou?

A: Spíš já lítám nad hlavama. To jak mě Miloš vykatapultoval na skluzavce.

D: Já jsem slyšel, že jste líтали jak namydlený blesky.

A: To jo, a já jsem chtěla dojet až do branky, minula jsem ji a skončila v plotu. Ale stejně mi Miloš dal tu slíbenou tatranku.

D: Tak aspoň nesníš děckám ty řízky na zítřek. ... No dobrá, skluzavka se ti líbila, a co ty ostatní levely?

A: No dozvěděla jsem se spoustu nových věcí o levelistech. Třeba že Jarek uběhl maraton, Markovi se říkalo Minimat a Matějovi Mišmaš.

A: Ale nejvíc mě překvapilo, co psali o Petrovi, prej si doma nejradši čte na záchodě a tady na táboře, tam poslouchá židovské písni.

D: Čte na záchodě? A co je na tom překvapivé, kde jinde se člověk může takto pořádně uvolnit.

S: (*objeví se*)

A: Jé, ahoj srdíčko.

S: Budte zdraví.

D: Víš, Srdíčko, já už jsem se delší dobu chtěl na něco zeptat, ty jsi takové trošku sarkastické srdíčko. Nemáš být spíš srdcař a romantik?

S: No já jsem srdcař, to už jsme tu probírali, a romantik můžu být, kdykoliv to budete potřebovat.

A: Tak to dokaž.

S: To bych mohlo zazpívat nějakou romantickou sladárnu.

A: Výborně.

S: A o čem by to mělo být?

D: No tak třeba o té Ester a tom Achašveršovi. Nebo něco podobného.

S: Tak jo.

Já, ač mám spánek bezesný

mě včera sen se zdál.

I když dávno nejsem s ním,

mě navštívil sám král.

Řekl, láska má já stůnu,

svoji pýchu JÁ jen hrál,

kvůli vám se vzdávám trůnu,

klenotů i katedrál.

Ač den mám jindy poklidný,

dnes nevím kudy kam.

Trápí mě sen ošidný

a trápí mě král sám.

A: To je tak dojemná písnička.

D: Je to vzpomínka na mé mládí, no tedy spíš starší střední věk.

A: Tyjo, já jsem vůbec netušila, že jsi tak citlivé. To mě dojalo k slzám. Ale jen mě zajímá, co je to stůně? To je něco jako slůně?

D: Stonat, děcka, stonat. To znamená být nemocen.

A: A to je písnička o Achašvérošovi, že je nemocnej láskou k Ester? To se mi zatím ta láska moc nelíbí.

S: Je to bolest.

D: Ale ne, láska je mocná a krásná Aničko. Proto se ten král v písničce pro ni vzdal celého království.

S: Ten král měl asi romantické srdce, jako jsem já.

A: Ale stejně je mi smutno, protože tohle je náš poslední večer.

D: Tak to musíme pořádně všem poděkovat.

A: Za mě velká pochvala kuchařkám. Maj tu ty nejlepší řízky.

D: Tojo, mohli jsme se tu cpát od rána do večera.

A: Třeba bábovkou ...

S: Také chceme poděkovat levelistům za jejich dobrodružné a mokré levely.

A: Na mě teda byly včera až moc mokry...

D: Taky chceme poděkovat fotbalistům ze Sokolu Doubí, kteří nás včera přišli podpořit.

A: Izachábři děkují Kristiánovi, že je vedl jako otec.

D: Dojemné.

S: Izachábrům a levicím děkujeme, že dělali stoly. Připravili je na shromko a zatleskali si. Po shromku je vrátili do původního stavu a zase si zatleskali.

D: Tomu říkám týmový duch.

A: A co budičky?

D: Slyšel jsem jenom jeden. Od Ašerek, který se budily mikrofonem na měnění hlasu.

A: To je ještě ta lepší verze.

D: A co může být horšího?

A: Chicken song.

D: Myslíš? (kvílení)

A: Dědo, nedělej ty zvuky, je to příšerný.

D: Děkujeme Zabilónům za senzační hry a že vůbec máme co říkat.

S: Děkujeme náčelníku Milošovi, že statečně vyhnal sršně z Gáďo-chábří koupelny.

D: Tě-pic

A: No tak zpomal Snailsi. Ještě vám chci říct, že mi všichni mi budete hrozně chybět.

D: Chybět bude TEN, kdo nedorazí PŘÍŠTÍ ROK.

S: Přivezte domů srdečné pozdravy od nás ostatních.

A: Tě-pic

D: Mě-pic

S: Nás-pic